

کارگردان مستند «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» در گفت و گو با پرسون مطرح کرد؛

تلاش فردی و گروهی موثرتر از جایزه

«بهرز عباسی دشتی» کارگردان هرمزگان متولد سال ۱۳۶۰ است. او به کارگردانی تئاتر اشتغال دارد و عضو گروه تئاتر «تی تووک» است. این هنرمند هرمزگانی در زمینه‌ای غیر از هنر تحصیل کرده است.
از این کارگردان به تازگی دو فیلم منتشر شده است. یکی از این دو فیلم «ما داریم قد ماه؟» نام دارد که یک فیلم تجربی است. فیلمبرداری این فیلم در شرکت‌های صنعتی غرب بندرعباس انجام شده است و توانسته دو جایزه بین‌المللی در ترکیه و فرانسه به دست بیاورد. این فیلم به جشنواره‌های بزرگ‌تری معرفی شده و در انتظار اتفاقات بهتری است. اما فیلم دیگر او مستندی است با نام «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» که موضوع مصاحبه ماست. با ما همراه باشید.

کارگردان هرمزگانی در گفت و گو با پرسون به سوالات زیر این‌گونه پاسخ داد:

پرسون: درباره «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» توضیح دهید

این کاریک فیلم مستند است. ۹۳ سال پیش یک جهانگرد هنرمند از اروپا به ایران می‌آید. او در این سفر از شهرهای مختلفی دیدن می‌کند که بندرعباس هم یکی از آنهاست. در طول سفر شروع می‌کند به یادداشت برداری و ضبط آن‌چه می‌بیند.

من یک سال درباره این شخص پژوهش کردم و در نهایت تصمیم گرفتم پژوهش‌م را در قالب یک فیلم مستند به مخاطبانم عرضه کنم. این شد که با کمک دوستانم این فیلم را ساختیم و البته تهیه‌کنندگی آقای «صادق مظفری» نقش مهمی در ساخت این فیلم داشت. اگر زحمات ایشان نبود این فیلم ساخته نمی‌شد.

پرسون: در مورد موفقیت فیلم در جشنواره کیش بگویید

فیلم برای چند جشنواره پذیرفته شد که این جشنواره‌ها عبارت بود از جشنواره‌ای در برلین - متفاوت با جشنواره برلین معروف- جشنواره فیلم کوتاه تهران و جشنواره بین‌المللی کیش. ما در جشنواره بین‌المللی کیش به عنوان نماینده ایران حضور داشتیم.

در این جشنواره فرانسه، عراق، ترکیه، تونس و خیلی از کشورهای دیگر شرکت داشتند. دو هنرمند از پاناما و ایتالیا و خانم «فاطمه معتمدآریا» داوران جشنواره بودند. ما توانستیم جایزه بهترین مستند بخش بین‌الملل و جایزه ویژه هیئت داوران را کسب کنیم. اتفاق خوشایندی که با کمک دوستان خوب گروه رقم خورد.

پرسون: فکر می‌کنید این موفقیت چه تاثیری در آینده کاری شما دارد؟

مهم‌ترین بخش این اتفاق آشنا شدن با تفکرات و نگاه‌های متفاوت بود. به نظر من آشنا شدن با فکرهای دیگر می‌تواند تاثیر مثبتی در جهان‌بینی هنرمند سینما یا تئاتر داشته باشد. البته موفقیت در جشنواره باعث شناخته شدن هنرمند هم می‌شود، اما به نظر من در مسیری که یک هنرمند طی می‌کند مسائلی مهم‌تر از شناخت وجود دارد که در دست خود اوست.

خیلی مهم است که یک هنرمند اقتدار داشته باشد و کارهای بعدی‌اش را حرفه‌ای تر انجام دهد تا بتواند در جشنواره‌ها و جریان‌های دیگر هنری هم موفق باشد. اشتباه است که یک هنرمند فکر کند همین که جایزه را گرفت، موفق شده است و دیگر نیازی به تلاش ندارد.

در کشور خودمان هستند هنرمندانی که جوایز مهمی از داخل و خارج کشور گرفته‌اند اما چون مسیرشان را دقیق و حرفه‌ای ادامه نداده‌اند، موفقیتشان ادامه نداشته است. به نظر من هنرمندی که جایزه گرفت نباید فکر کند همه چیز تمام شده بلکه لازم است با قدرت به فعالیتش ادامه دهد. در مورد خودم هم فکر می‌کنم لازم است تلاش‌م را بیشتر کنم که مستندهای بهتری بسازم.

پرسون: تاثیر چنین موفقیت‌هایی را در آینده هنر هرمزگان چگونه می‌بینید؟

هنرمند هرمزگانی هم بخشی از همین کشور است و با هنرمند سایر استان‌ها تفاوتی ندارد. به نظر من ما دو موضوع را باید جدا از هم در نظر بگیریم یکی جایزه و دیگری سیاست‌گذاری‌های فرهنگی. سیاست‌هایی که طی آن مدیران فرهنگی و مسئولان انجمن‌ها راه‌هایی را پیدا کنند که جوانان علاقه‌مند را به سمت ادامه کار به صورت حرفه‌ای یا نیمه حرفه‌ای سوق دهند. ممکن است جایزه گرفتن بی‌تاثیر نیست.

موفقیت یک نفر می‌تواند باعث شود دیگری هم تلاش کند و موفق شود، اما انجمن‌های هنری می‌توانند تاثیر بیشتری داشته باشند، اگر روسای آن‌ها دغدغه‌مند باشند و خودشان را با هنر عجین بدانند.

متاسفانه انجمن‌های هنری ما فعالیت زیرساختی چندان عمیقی ندارند. هرمزگان استانی است که در آن کمتر به مباحثی مثل زیبایی‌شناسی هنر، فلسفه هنر و موارد این‌چنینی پرداخته می‌شود. اکنون هم که کرونا مزید بر علت شده و شرایط را بدتر کرده است. شرایط کنونی باعث شده است جوانانی که تازه وارد هستند سردرگم باشند. که البته بخشی از این سردرگمی به خودشان برمی‌گردد بخش دیگر به ما که متعلق به نسل قبل از آن‌ها هستیم.

گفت و گو از شیوا شاکری